

عنوان مقاله:

نقش شیوه های فرزندپروری والدین در عشق به تحصیل و یادگیری دانش آموزان

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی تازه های روانشناسی تکاملی و تربیتی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

فاطمه عباسی - کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، دانشگاه پیام نور تهران جنوب، زنجان، ایران

خلاصه مقاله:

عشق به یادگیری نگرشی نیرومند است که همه معلمان دوست دارند در دانش آموزان ببینند و والدین نیز در تلاش هستند آن را در فرزند خوبیش تقویت کنند هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه بین شیوه های فرزند پروری و عشق به یادگیری با میانجی امید به تحصیل بود. نمونه ای شامل ۳۱۷ نفر والدین و دانش آموز (۱۶۶ دختر و ۱۵۱ پسر)، مقطع ابتدایی زنجان به پرسشنامه عشق به یادگیری مک فارلن (۲۰۰۳) و سبک های فرزند پروری با مریند پاسخ دادند. نتایج حاصل از ضریب همبستگی پیرسون نشان داد که بین شیوه های فرزند پروری، آزاد گذاری و استبدادی با عشق به یادگیری و تحصیل وجود ندارد. و بین شیوه اقدار منطقی با عشق به یادگیری و تحصیل رابطه مستقیم معنی دار وجود دارد. در نهایت نتایج حاصل از تحلیل مسیر نشان داد که هر چند کل مدل از برآشن نسبی برخودار بود و ضرایب همبستگی از شیوه های فرزند پروری به سوی عشق به یادگیری معنی دار بود، اما به طور معمول والدین داری سبک های فرزند پروری بسیار سخت گیر و آسان گیر نمیتوانند دانش آموزان تربیت کنند که عشق به یادگیری زیادی داشته باشند اما دانش آموزان دارا والدین منطقی میزان عشق به یادگیری بیشتری دارند پیشنهاد می شود، والدین بیشتر سبک اقدار منطقی را به کار برند و ایجاد شرایط مناسب همچون بکارگیری مشوق های مادی و معنوی و استفاده از برنامه های متنوع زمینه عشق دانش آموزان به مدرسه و یادگیری را فراهم کنند.

کلمات کلیدی:

عشق به یادگیری، شیوه های فرزند پروری ، امید به تحصیل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1946267>

